Nr. 93 Koźmin, sobota dnia 20 listopada 1926 r. Rok 39

ORĘDOWNIK URZĘDOWY
POWIATU KOŹMIŃSKIEGO

Przedpłata: na miesiąc listopad **1,00** zł. | Wychodzi w środy i soboty | Ogłoszenia: miejscowe mm. 1-łamowy 5 groszy, pozamiejscowe „ „ 6 „

Dział urzędowy

Nr. 424. **W sprawie budżetu gminnego na I. kwartał 1927 r.**

Dotychczasowy okres budżetowy w budżecie Państwa zmieniono w tym kierunku, że data tego okresu budżetowego przesuniętą została na 1. kwietnia każdego roku.

Z uwagi, że przepisy art. 70 ustawy z dnia 11-go sierpnia 1920 r. o tymczasowem uregulowania finansów komunalnych (Dz. Ust. Rz. P. nr. 94, poz. 747) tudzież § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 czerwca 1926 r. (Dz. Ust. Rz. P. nr. 75, poz. 483) nakładają na związki komunalne obowiązek dostosowania budżetów pod względem okresu obrachunkowego do budżetu Państwa, przeto i budżety gmin wiejskich na najbliższy rok budżetowy obejmą czas od 1 kwietnia 1927 r. do 31 marca 1928 r.

Z powodu powyższej zmiany okresu budżetowego zarządam co następuje:

1) Rok budżetowy 1926 należy zamknąć w sposób dotychczasowy z dniem 31 grudnia 1926 r. t. zn. że po tym dniu nie można dysponować kredytami z ubiegłego okresu budżetowego; w tym wypadku należy przestrzegać ściśle przepisy §§ 46 do 50 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28. 6. 1926 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 75, poz. 433), objęte broszurą pod tytułem „Przepisy budżetowe dla związków komunalnych".

2) Na I. kwartał roku kalendarzowego 1927 t. j. za czas od 1 stycznia do 31 marca 1927 uchwalą gminy wiejskie budżet kwartalny; w tym wypadku mogą być ujęte odnośne uchwały według poniższego wzoru w formie upoważnienia zarządu gminnego do uskutecznienia wydatków w granich najwyżej $^1/_4$ części poszczególnych kredytów budżetu gminnego włącznie budżetu dodatkowego za rok rachunkowy 1926 z tem, że na pokrycie tychże wydatków zalicza się nadwyżki i dochody z roku 1926 tudzież wpływy bieżące, przypadające gminie z mocy samego prawa (n. p. udział w państwowym podatku od spożycia i zużycia, w spłacie od umów o przeniesienie prawa własności nieruchomości i t. d.) lub prawomocnych uchwał podatkowych względnie statutów gminnych, z wyłączeniem dochodów z podatków, opierających się na stawkach rocznych (n. p. podatek od prawa polowania i t. d.).

O ile sprawa budżetów gminnych na I. kwartał roku kalendarzowego 1927 załatwioną zostanie w sposób wyżej wskazany, natenczas nie podlega odnośna uchwała gminna zatwierdzeniu władzy nadzorczej, lecz winna być jedynie przedłożona Wydziałowi Powiatowemu do wiadomości. Gdyby jednak odnośne uchwały gminne przekroczyły $^1/_4$ część kredytu budżetowego z roku 1926 lub przewidywały nowe kredyty, należy je przedkładać Wydziałowi Powiatowemu do zatwierdzenia.

3) Po upływie I. kwartału 1927 r. t. j. czasu od 1 stycznia do 31 marca 1927 r. należy sporządzić oddzielne zamknięcie rachunkowe za tenże kwartał przy przestrzeganiu przepisów ustawowych, wyszczególnionych pod punktem I. niniejszego zarządzenia.

Poniższy projekt uchwały gminnej w sprawie budżetu gminnego na I. kwartał 1927 r. uzupełniony odpowiednią uwagą sołtysa, należy wyłożyć poprzednio na przeciąg 7 dni, interesowanym do wglądu, a po upływie 14 dni od czasu wyłożenia t. j. w dniu 28-go listopada b. r. należy tenże przedłożyć Radzie względnie Zgromadzeniu gminnemu w celu powzięcia uchwały.

Uwierzytelniony odpis uchwały gminnej należy mi przedłożyć w nieprzekraczalnym terminie do dnia 1 grudnia 1926 r.

W sprawie uchwalenia budżetu gminnego na rok obrachunkowy od 1 kwietnia 1927 do 31 marca 1928 r. należy odczekać tutejszego zarządzenia.

Wzór

UCHWAŁA.

Rada — Zgromadzenie gminne gminy . . . . uchwala jednomyślnie co następuje:

Zarząd gminny upoważnia się jednogłośnie do uskutecznienia wydatków w I. kwartale roku kalendarzowego 1927 t. j. w czasie od 1 stycznia do 31 marca 1927 r. w granicach najwyżej $^1/_4$ części poszczególnych kredytów, przewidzianych budżetem gminnem na rok 1926 z tem, że na pokrycie tychże wydatków zalicza się:

a) nadwyżki dochodów nad wydatkami, osiągnięte w roku 1926,
b) zaległe dochody z roku 1926,
c) wpływy bieżące, przypadające gminie z mocy samego prawa, lub też z mocej prawomocnych uchwał i statutów gminnych z wyłączeniem dochodów z podatków, opierających się na stawkach rocznych.

. . . . ., dnia 28 listopada 1926 r.

Koźmin, dnia 10 listopada 1926 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

Niemojowski.

— L. dz. 2970/26 W. P. II. —

Nr. 425. **Rozporządzenie policyjne w przedmiocie bezpieczeństwa w kinematografach (Kinoteatrach) i egzaminowanie kandydatów na kinooperatorów.**

(Dokończenie.)

W operatorni nie wolno palić tytoniu i przechowywać łatwo zapalnych przedmiotów a nawet garderoby — z wyjątkiem filmów potrzebnych do jednego przedstawienia — oraz nie wolno palić nieosłoniętego światła i ogrzewać ubikacji zapomocą nieosłoniętych palenisk, tylko z zachowaniem największej ostrożności, należy naprawiać filmy za pomocą laku japońskiego, acetonu i t. p.

Zapalne środki do klejenia wolno w ubikacji na przyrządy przechowywać na zapas tylko w jak najmniejszej ilości (10 gramów).

Zwoje filmu należy przechowywać w zamkniętych puszkach blaszanych, leżących w ogniotrwałej skrzynce, umieszczonej o ile możności jak najdalej od przyrządu. Założony do przyrządu film musi się odwijać z rolki metalowej, osłonięty przymocowanym silnie szczelnym bębnem ochronnym z silnej blachy żelaznej, grubości co najmniej 1 milimetra a po przesunięciu się jej przez snop świateł musi się ją z tą samą chyżością nawijać na drugą rolkę. osłoniętą w ten sam sposób. Otwory przez które film wysuwa się i wsuwa, mają być wąskie, aby przesuwający się film je wypełniał.

Nie należy dopuścić do tego, aby film sunął się po ziemi.

Zapomocą odpowiedniego urządzenia w aparacie, należy przeszkodzić zbyt silnemu rozgrzaniu się filmu także w tym wypadku, jeżeli film nagle się zatrzyma.

Nadto musi się znajdować takie urządzenie, które w razie zapalenia się filmu, nie dopuszcza do tego, aby spaliła się większa część paska niż ten kawałek, który znajduje się przed źródłem światła.

6. Dalej należy mieć takie urządzenie, które w razie zapalenia się filmu lub też w razie powstania błędu w przyrządzie projekcyjnym, uskuteczniają samodzielnie włączenie prądu do ogólnego oświetlenia ubikacji (sali) dla widzów.

7. Nie wolno nawijać filmu w ubikacji, mieszczącej w sobie aparat projekcyjny, w tym czasie, kiedy w ubikacji dla widzów znajduje się publiczność.

Przyrząd do nawijania musi być umieszczony, o ile możności, jak najdalej od aparatu projekcyjnego.

8. Wstęp do operatorni, ubikacji do przechowania i przewijania filmu jest dozwolony tylko pełniącemu służbę urzędnikowi policji, organom policji państwowej, straży pożarnej, odpowiedzialnemu kierownikowi przedsiębiorstwa (kinoteatru) kinooperatorowi oraz tegóż pomocnikowi.

Przy wejściu do operatorni musi być umieszony napis „Niepowołanym wstęp policyjnie wzbroniony".

9. Jeżeli podłoga operatorni jest zrobiona z metalu, musi być przykryta niezazalnym materjałem izolacyjnym.

§ 21.

Przyrząd projekcyjny.

2. Do przedstawień wolno używać tylko takich przyrządów, które zostały zbadane i uznane za odpowiednie pod względem maszynowym i bezpieczeństwa przez miejscową władzę policyjną, przy współudziale przedstawiciela straży pożarnej oraz rzeczoznawcy technicznego.

2. Przyrząd projekcyjny musi być tak ustawiony, ażeby ze wszystkich stron był łatwo dostępny.

§ 22.

Źródło światła dla przyrządu.

1. Źródło światła dla przyrządu projekcyjnego musi być umieszczone w skrzynce z blachy żelaznej, zamkniętej z wszystkich stron z pozostawieniem tylko otworów potrzebnych do regulacji: skrzynki tej nie wolno otwierać podczas przedstawienia. Skrzynię tę należy po stronie wewnętrznej zabezpieczyć przed promieniującym żarym, zapomocą ścian podwójnych, mieszczących warstwę powietrza lub mających powłokę z azbestu. Otwórki w ścianach na powietrzu należy zamknąć drobną siatką drucianą.

2. Obsługującemu aparat kinematograficzny (kinooperatowi) nie wolno bezwarunkowo opuszczać stanowiska przy aparacie, ani też wykonywać innych czynności, dopóki lampa projekcyjna jest czynna.

§ 23.

Urządzenia elektryczne.

1. W operatorni należy umieścić tablicę rozdzielczą, na której mogą się znajdować tylko przyrządy miernicze, potrzebne do obsługi przyrządu projekcyjnego, załączniki, bezpieczniki i opornica uśmierzająca. Załączniki i bezpieczniki należy tak urządzić, aby płynny metal się nie rozbryzgiwał.

2. Wszystkie stałe przewody w operatorni muszą być osłonięte rurami metalowemi. Połączenia i odgałęzienia tych przewodów należy osłonić puszkami ochronnemi tego samego rodzaju co rury metalowe.

3. Wolno używać tylko załączników, odrywkowych, przykrytych izolacyjną, ogniotrwałą pokrywą ochronną, celem zapobieżenia przypadkowemu dotknięciu.

4. Opornice regulacyjne należy odnośnie do położenia i odległości od rurki ochronnej tak ustawić, aby nie mogło nastąpić zetknięcie się ochrony i oporu nawet w razie złamania się lub uszkodzenia poszczególnych części tych opornic.

Opornice regulacyjne i przetwornice należy umieścić poza ubikacją, mieszczącą przyrządy. Używane w tym celu ubikacje, muszą być zamknięte ścianami z ogniotrwałego materjału, o ile możności, izolującego ciepło, oraz dawać się w miarę potrzeby dobrze przewietrzyć.

§ 24.

Przybory do gaszenia ognia w ubikacji na przyrządy.

W celu stłumienia pożaru, powstałego w operatorni, musi być w pogotowiu naczynie na wodę, zawierające conajmniej 20 litrów i wiadro do gaszenia, tudzież impregnowana płachta do gaszenia ognia wielkości około 2 metrów kwadratowych.

§ 25.

Obsługiwanie przyrządu projekcyjnego (upoważniony kinooperator).

1. Przyrząd projekcyjny może obsługiwać tylko operator, który z pomyślnym wynikiem zdał egzamin z uzdolnienia zawodowego w tym kierunku i może się wykazać świadectwem Komisji egzaminacyjnej przy Stowarzyszeniu Dozoru Kotłów w Poznaniu, zatwierdzonem przez Urząd Wojewódzki a ponadto odznacza się wymaganą sumiennością i posiada uzdolnienie do tego pod względem moralnym i fizycznym.

2. Do składania egzaminu potrzeba w szczególności:

a) przedłożyć metrykę urodzenia z ukończonych 18 lat życia,
b) wykazać umiejętności biegłego czytania i pisania po polsku,
c) przedłożyć urzędowe świadectwo zdrowia, stwierdzające fizyczne uzdolnienie do wykonywania tego zawodu,
d) przedłożyć urzędowe świadectwo moralności,
e) przedłożyć świadectwo przynależności państwowej polskiej,
f) przedłożyć świadectwo przynajmniej 6-cio miesięcznej praktyki w obsługiwaniu aparatu projekcyjnego pod nadzorem egzaminowanego kinooperatora,
g) załączyć do podania dwie nienaklejone fotografje,
h) złożyć w Stowarzyszeniu Dozoru Kotłów w Poznaniu taksę egzaminacyjną, oraz opłatę za zużycie prądu i przyrządu (cfr. § 27 niniejszego rozporządzenia).

§ 26.

Komisja egzaminacyjna i jej zakres czynności.

W skład Komisji egzaminacyjnej przy Stowarzyszeniu Dozoru Kotłów w Poznaniu wchodzą:

1. przedstawiciel Stowarzyszenia, jako przewodnicz.,
2. urzędnik fachowy Stowarzyszenia (inżynier elektrotechnik, mający również złożony egzamin kinooperatora) jako egzaminator w zakresie potrzebnych wiadomości z elektrochniki, optyki, znajomości aparatu projekcyjnego i urządzeń operatorni ze specjalnym naciskiem na obowiązki operatora ze względu na bezpieczeństwo widzów,
3. inspektor pożarnictwa na Województwo Poznańskie, jako egzaminator w zakresie znajomności obowiązujących przepisów policyjno-ogniowych, budowlanych i bezpieczeństwa,
4. przedstawiciel miejscowej władzy policyjnej (Miejskiego Urzędu Policyjnego w Poznaniu) jako członek Komisji,
5. przedstawiciel Związku Teatrów Swietlnych, jedynie z głosem doradczym.

Wszyscy wyżej wymienieni członkowie komisj, muszą posiadać zastępców oraz uzyskać zatwierdzenie Urzędu Wojewódzkiego.

W razie pomyślnego egzaminu, otrzymuje kandydat świadectwo (zaopatrzone w fotografję, upoważniające go do samodzielnego obsługiwania aparatu projekcyjnego, wedle następującej skali ocenienia w zależności od wyniku: dostateczny dobry i bardzo dobry.

Egzamin odbywa się w części teoretycznej co do wiadomości wyszczególnionych pod 2 i 3 oraz w części praktycznej co do próby uzdolnienia przy aparacie projekcyjnym.

W razie reprobowana kandydata Komisja oznacza czas ponownego egzaminu, jako ostatecznego w terminie od dwuch do sześciu miesięcy.

Swiadectwo zaopatrzone w fotografję, podlega zatwierdzeniu Urzędu Wojewódzkiegu a do wniosku o zatwierdzenie dołącza Stowarzyszenie Dozoru Kotłów wszystkie dokumenty wyszczególnione w § 25 niniejszego rozporządzenia oraz odnośny protokół egzaminacyjny.

§ 27.

Taksa egzaminacyjna i opłaty.

Wysokość opłaty egzaminacyjnej, przypadającej dla wszystkich członków Komisji, oraz opłatę za zużycie prądu i aparatu projekcyjnego ustala Stowarzyszenie Dozoru Kotłów w Poznaniu i podaje do zatwierdzenia Urzędowi Wojewódzkiemu.

II. Przedstawienia kinematograficzne w teatrach, salach i t. p.

§ 28.

Przedstawienia kinematograficzne w teatrach i t. p.

1. Aparat projekcyjny musi być tak ustawiony, aby publiczność nie miała do niego dostępu. Dla osoby obsługującej, należy przygotować bezpieczną drogę do wyjścia.

2. W teatrach musi ogniotrwała operatornia mieć wyjście wprost na dwór. Jeżeli oświetlenie teatru lub sali, oraz obsługa przyrządu nie jest połączona w jednym ręku, musi znajdować się przy przyrządzie urządzenie sygnałowe (dzwonek elektryczny lub tym podobne) za pomocą którego można zawiadomić zapalającego światło o każdej przeszkodzie. Zapalającego światło musi się pouczyć, aby na umówiony znak lub w razie gdyby sam spostrzegł, jakie niebezpieczenstwa dla publiczności, oświetlił natychmiast teatr lub salę.

3. Odnośnie do jakości ubikacji dla widzów i ubikacji pobocznych, obowiązują przepisy z części I. t. j. dla przedsiębiorstw wyłącznie kinematograficznych z tem ograniczeniem, że można pominąć przepis, według którego podłoga ubikacji dla widzów nie może znajdować się wyżej jak 6 metrów, ponad poziomem ulicy, oraz, że pozwala się na siedzenia przesuwalne, jeżeli zapobiegnie się ich przesuwaniu się zapomocą odpowiednich przyrządów, jak np. łat.

4. W teatrach, salach publicznych i t. p. w których odbywają się stale poszczególne widowiska kinematograficzne, obowięzują przepisy dla przedsiębiorstw wyłącznie kinematograficznych, także odnośnie do ubikacji na przyrządy.

III. Przedstawienia kinematograficzne przedsiębiorstw wędrownych.

§ 29.

Przedstawienia wędrowne.

1. Namioty z płótna lub baraki drewniane należy stawiać zupełnie w odosobnieniu, oraz w odległości conajmniej 6 metrów od sąsiednich budowli.

2. Przyrząd musi się mieścić poza obrębem namiotu lub baraku w osobnej ogniotrwałej komórce na przyrządy, oddalonej conajmniej 1 metr od namiotu lub baraku.

Jako urządzenie do przewietrzania, należy umieścić rurę odwietrzającą, na dachu komórki po jej stronie przeciwległej od namiotu lub baraku.

Górny otwór tej rury, musi się znajdować ponad namiotem lub barakiem.

3 Zresztą obowiązują tu postanowienia z części I o przewietrzaniu, zakazie palenia tytoniu, tudzież o ubikacji na przyrządy i o przyrządzie projekcyjnym.

4. Sciany z materjałów zapalnych muszą być pokryte tuż koło otworu projekcyjnego i ponad nim na szerokość conajmniej 2 metrów, oraz na powale (stropie) w długości conajmniej 10 metrów ponad otworem projekcyjnym wewnątrz i zewnątrz ogniotrwałem materjałem (azbestem lub tym podobnym) tak, aby w razie zapalenia się filmu w ubikacji mieszczącej przyrządy, nie dopuścić do zapalenia się ścian lub dachu namiotu względnie baraku.

5. Należy mieć w pogotowiu wydatne i dające się łatwo użyć przybory do gaszenia (wielkie sikawki wiadrowe), kadzie na wodę i wiadra do gaszenia.

6. W razie, jeżeli dla wytwarzania światła ustawione są elektryczne maszyny świetlne, do których poruszania używa się kotłów z ogniskiem na węgiel lub koks, musi się postawić odnośne wozy w takiej odległości od namiotu lub baraku, ażeby było wykluczone zapalenie się dachu, na namiocie lub na baraku od wylatujących iskier.

IV. Postanowienia karne i końcowe.

§ 30.

Przedstawienia naukowe.

Przepisy niniejszego rozporządzenia nie dotyczą państwowych zakładów naukowych, oraz koncesjonowanych prywatnych zakładów naukowych, w których wyświetla się obrazy w celach ściśle naukowych.

§ 31.

Zatrudnienie nieletnich.

W przedsiębiorstwach kinematograficznych nie wolno bezwarunkowo zatrudniać dzieci w wieku młodocianym t. j. przed ukończeniem 16 roku życia.

§ 32.

Przepisy konstrukcyjno-budowlane.

Poza powyższemi przepisami, lokale i budynki, w których odbywają się publiczne przedstawienia kinematograficzne, muszą również odpowiadać przepisom rozporządzenia policyjnego o budowie, urządzeniu wewnętrznem i uruchomieniu teatrów, publicznych sal i cyrków z dnia 16 sierpnia 1909 r. (Dz. Urz. b. Rej. Poz. str. 429).

§ 33.

Odpis niniejszego rozporządzenia szczególnie zaś część dotycząca kinooperatora z dalszemi objaśnie-

niami miejscowej władzy policyjnej, należy umieścić w formie plakatu na widocznem miejscu w operatorni.

§ 34.

Postanowienia karne.

Winni przekroczeń niniejszego rozporządzenia, podlegają karze grzywny do 60 złotych lub w razie niemożności zapłacenia, stosownej karze aresztu, o ile w danym wypadku nie mają zastosowania postanowienia kodeksu karnego z dnia 15 maja 1871 r.

§ 35.

Postanowienia końcowe,

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia a jednocześnie tracą moc obowiązującą: Rozporządzenie policyjne b. Prezesa Rejencji Poznańskiej z dnia 22 marca 1913 r. L. 427/12 I. A. 6. Nadzwyczajny dodatek do Nr. 16 Dziennika Urzędowego b. Rejencji Poznańskiej oraz Rozporządzenia policyjne b. Prezesa Rejencji Bydgoskiej z dnia 27 grudnia 1913 r. Nadzwyczajny dodatek do Nr. 52 Dziennika Urzędowego b. Rejencji Bydgoskiej.

Poznań, dnia 25 października 1926 r.

Wojewoda: Bniński,

— L. dz. 30301/26 II. —

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Koźmin, dnia 15 listopada 1926 r.

Starosta.

— L. dz. 7790/26 4. II. —

Nr. 426. Niniejszem zatwierdzam p. Edmunda Kaszkowiaka z Mokronosa jako zastępcę przełożonego obszaru dworskiego na obszar dworski Mokrons.

Koźmin, dnia 15 listopada 1926 r.

Starosta.

— L. dz. 7430/26 — IV. —

Dział ogłoszeniowy.

Czcionkami Zakładu Graficznego (właśc. Leon Goldbek) w Koźminie.